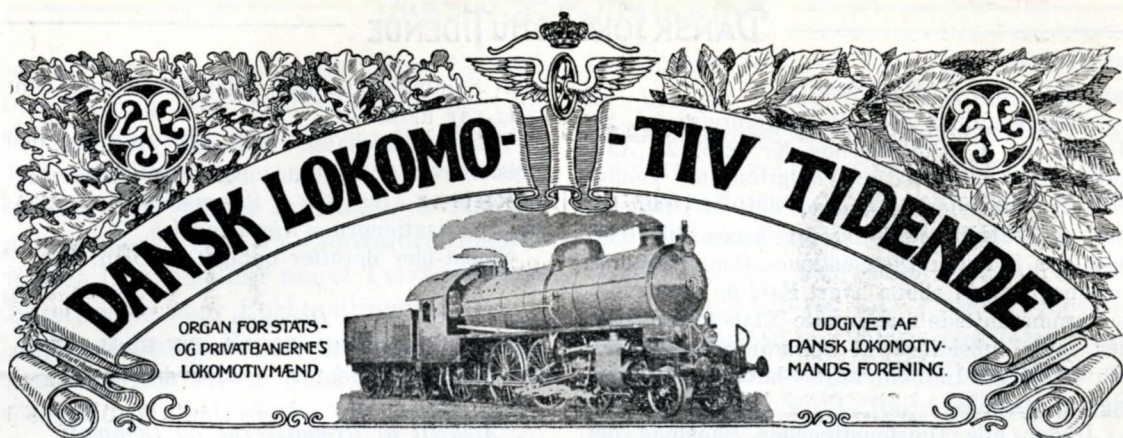

71 27. AARG. N° 20.

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. Oktober 1927.

CENTRALORGANISATIONERNES SAGSANLÆG MOD VOLDGIFTS- RETTENS OPHÆVELSE

I en Bekendtgørelse af 24. September 1926 blev der meddelt Tjenestemændene Oprettelsen af en Voldgiftsret som et Resultat af en af daværende Trafikminister Friis-Skotte nedsat Kommission, men Voldgiftsretten fik ved sin Start en begrænset Opgave, idet denne skulde være en Fortolkningsinstans og kun skulde beskæftige sig med nærmere præciserede Forhold, som maatte falde ind under Tjenestemandslovens § 24, for Sager eller Spørgsmaal som af de to Centralorganisationer maatte blive indanket for Voldgiftsretten.

Ikke ret længe efter Valget den 2. December, efter hvilket den nuværende Regering overtog Magten her i Landet, gav denne Regering Udtryk for sin Uvillie overfor Statens Tjenestemænd ved i en Skrivelse til Centralorganisationerne og uden forudgaaende Forhandlinger eller Drøftelser med disse at meddele, at Voldgiftsretten var ophævet, idet Finansminister Neergaard i »Statstidende« meddelte følgende:

»Den ved Bekendtgørelse af 24. September f. A. forsøgsvis oprettede Voldgiftsret i visse Tjenestemandsspørgsmaal ophæves herved.

Finansministeriet, Januar 1927.

N. Neergaard.«

Regeringens Skridt vakte paa det Tidspunkt betydelig Opsigt, og fra alle Sider blev Fremgangsmaaden kritiseret og kunde ogsaa kun af Tjenestemændene opfattes som en meget fornærmende Fremgangsmaade, en Fremgangsmaade, som bragte den nuværende Regering paa Afstand fra Tjenestemændene, en Afstand, den jo ogsaa med velberaadet Hu siden har vist at uddybe.

Centralorganisationerne protesterede skriftligt overfor Finansministeriet, men uden Resultat, og efter nogle Drøftelser i Centralorganisationerne, saavel Centralorganisationen for Embedsklasserne som for Funktionærklasserne, enedes man om efter forudgaaende Drøftelser med Jurister, at forelægge Spørgsmaalet for Domstolene, for at disse kunde afgøre, om Finansministeriets Fremgangsmaade maatte siges at være i Strid med de bestaaende Forhandlingsregler.

Den 3. Oktober blev Spørgsmaalet Genstand for den mundtlige Procedure i Landsrettens 2. Afdeling, hvor Højesteretssagfører Holten Bechtolsheim førte Sagen for Centralorganisationerne mod Finansministeriet. Finansministeriet repræsenteredes af Kammeradvokat, Højesteretssagfører V. Aagesen.

Ved Slutningen af den mundtlige Procedure nedlagde Centralorganisationernes Sagfører følgende Paastand:

Paastand:

»Finansministeriets Bekendtgørelse af 21. Januar d. A. (Statstidende Nr. 246, 23 Aargang) om Ophævelse af Voldgiftsretten kendes ugyldig, subsidiært statueres det, at Ophævelsen af Voldgiftsretten nu forelægges til Drøftelse for Statstjenestemandenes Centralorganisationer I og II eller i hvert Fald de under disse sammenfattede anerkendte Etatsorganisationer, mere subsidiært, at Ophævelsesbestemmelsen ifølge sit Indhold burde have været forelagt til Drøftelse.

Under alle Omstændigheder paastaas det fastslaaet, at Centralorganisationerne I og II i Medfør af § 23 i Tjenestemandsløven (Nr. 126) af 27. Juni 1927 har Krav paa, at de i denne Paragraf nævnte Forslag afgives til dem til Drøftelse.

Efter Frokostpaven fik Kammeradvokaten, Højesteretssagfører V. Aagesen, Ordet, for i et længere Indlæg at forsvare Sagsøgte, Finansministeriet, mod det af Centralorganisationerne paaklagede.

Karakteriserede Sagsanlægget som Formalisme. Mente Voldgiftsretten i sig selv var ulovlig; i den foreliggende Skikkelse forøvrigt betydningsløs, kun en Skueret. I oprindelig Form ulovlig, derfor ændret til kun at være en Skueret. Ansaar det for overflødigt og meningsløst at indkalde Centralorganisationerne til en Drøftelse om Ophævelsen af Voldgiftsretten, naar Ministeriet allerede forud var besluttet paa at ophæve den.

Vilde hævde, at Retten ikke under den foreliggende Sag kunde dømme i Forholdet om de to Centralorganisationers Anerkendelse eller Ikke-Anerkendelse som forhandlingsberettigede. Belyste herunder de Vanskeligheder, der paa Grund af Tjenestemandorganisationernes Splittethed var for at naa til ordnede Forhold, saa at Tjenestemandsløvens Forudsætninger, kun to anerkendte Centralorganisationer, kunde ske Fyldest. Det vilde være at fare for haardt frem overfor Samraadet, om man ved at fastslaa de to Centralorganisationers Anerkendelse som forhandlingsberettigede, derved vilde komme til at udelukke Samraadet fra at være med ved Forhandlingerne i Fremtiden, fordi Tjenestemandsløven jo udtrykkelig siger, at der kun kan være to forhandlingsberettigede Centralorganisationer, svarende til de to Afdelinger indenfor de enkelte Etatsorganisationer.

Hævdede, at de to Centralorganisationer, der bestod før Tjenestemandsløvens Ikrafttræden, og som dengang sad inde med Forhandlingsretten, ikke kunde siges at have faaet overdraget Forhandlingsretten ved Tjenestemandsløvens Ikrafttræden, saa meget mere, som der paa det Tidspunkt allerede eksisterede 3 cen-

trale Sammenslutninger, idet Samraadet dengang var dannet.

Kammeradvokaten nedlagde sluttelig den foranciterede Paastand paa Frifindelse for Sagsøgte og Afvisning af Spørgsmaalet om Centralorganisationernes Anerkendelse.

Sagen blev derefter optaget til Dom.

Dommen.

I Præmisserne til den afsagte Retskendelse, der gengives nedenfor, hedder det bl. a.:

Afskrift af Præmisserne og Dommen.

Retten maa antage, at hvis en Sag paa Grundlag af Bekendtgørelsen Nr. 236 var gaaet til Voldgiftsbehandling vilde Regeringen i saadanne Tilfælde blive bundet ved Voldgiftsrettens Afgørelse, ligesom det synes naturligt at tillægge Bekendtgørelsen i al Fald nogen Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Minister uden Ansvar maatte kunne lade etablere Voldgift paa de herhenhørende Omraader. Da Retten bl. a. ud fra disse Forudsætninger maa tiltræde Finansministerens Udtalelser i den ovennævnte Skrivelse af 26. Januar 1927, maa en Ophævelse være gyldig, uden at Drøftelse af nogen Art, som de i Sagsøgernes Paastande omhandlede, kan kræves. Men selv bortset herfra, findes Sagsøgernes Paastande i det hele at savne Grundlag, idet de Rettigheder, som de paaberaaber sig i deres Egenskab af »Centralorganisationer«, ikke ses at tilkomme dem, der ikke har faaet nogen Anerkendelse som Centralorganisationer i Tjenestemandsløvens Forstand.

Finansministeriet vil herefter i det hele være at frifinde.

I Sagsomkostninger findes Sagsøgerne derhos, En for Begge og Begge for En, at burde betale den kst. Kammeradvokat 400 Kr. i Salær.

Thi kendes for Ret:

De Sagsøgte, Finansministeriet, bør for Tiltale af Sagsøgerne, Statstjenestemandenes C. O. I (Funktionærklasserne) og II (Embedsklasserne) i denne Sag fri at være.

Derhos betaler Sagsøgerne in solidum 400 Kr. i Salær til den kst. Kammeradvokat. At efterkomme inden 15 Dage efter denne Doms Afgivelse under Adfærd efter Løven.

Landsrettens Dom er altsaa nu faldet og har givet Finansministeriet Medhold i, at det ingen Pligt havde til at forhandle med Centralorganisationerne om Voldgiftsrettens Ophævelse, men Dommen meddeler endvidere, at Centralorganisationer-

ne, hverken Funktionærklaserne Centralorganisation eller Embedsklassernes Centralorganisation, har Forhandlingsret, en Afgørelse, som kom meget overraskende, og som i sig selv er mærkelig, da ikke noget Menneske lige fra Centralorganisationernes Dannelse har næret Tvivl om deres Berettigelse som Forhandlingsfaktor.

De skiftende Regeringer har i Spørgsmaal om Lovforslag altid forhandlet med Centralorganisationerne om Ændringer i Love, som berørte Tjenestemændenes Interesser, ligesom de skiftende Regeringer ved Kommissionsnedsættelser, hvori man ønskede Tjenestemændene repræsenterede, har anmodet de samme Centralorganisationer om at udpege Repræsentanter. Kort sagt, man maatte mene, at der maatte foreligge saa mange Tilfælde, saa megen Præcedens, at Spørgsmaalet om Centralorganisationernes Forhandlingsret ikke kunde drages i Tvivl. Men Landsretten har, som Medlemmerne af ovenstaaende vil se, i sin Dom fastslaaet, at Centralorganisationerne ingen Forhandlingsret har.

Den Situation, som dermed er opstaaet, er jo i høj Grad mærkværdig, og hvilke Organisationer den nuværende Regering fremtidig vil forhandle med i Spørgsmaal, der vedrører Tjenestemændenes Interesser, maa Tiden vise, men een Ting er givet, at denne Regering jo ikke vil komme til at sidde evindeligt, og at det danske Folks sunde Sans en skønne Dag ønsker sig fritaget for at blive styret af den nuværende bondereaktionære Regering er lige saa givet. Demokratiet vil selvsagt atter komme til Magten, og har end denne Regering skabt mange brydsomme Timer for Organisationerne, mange Bekymringer for de enkelte Tjenestemænd og deres Familier, saa har den i hvert Fald ogsaa gennem sin Handlemaade lagt saa meget til Rette for Demokratiet, at dette, naar det atter kommer til Magten, vil føle som sin Mission at genoprette det nu borttagne.

Voldgiftsretten som saadan har vi for vort Vedkommende aldrig været særlig begejstrede for. En Voldgiftsret er en

Institution, som vor Tid afgjort har Brug for, men en Voldgiftsret, som den der ved Bekendtgørelse af 24. September 1926 blev etableret, var i sin Sammensætning og i sit Omraade saa stærkt begrænset, at den paa Forhaand ingen særlig Interesse kunde aftvinge os. Der vil selvfølgelig opstaa en ny Voldgiftsret for Statens Tjenestemænd og har vi end lidt en Skuffelse, hvad angaar den først oprettede Voldgiftsret, vil den kommende Voldgiftsret selvsagt faa en anden Struktur og heller ikke blive saa begrænset i sit Omraade, fordi den kommende Voldgiftsret vil blive oprettet med Rigsdagens Tilslutning, idet Rigsdagen sikkert vil se sin Fordel i at give en saadan Voldgiftsret en større Beføjelse end den ophævede, næppe til udelt Tilfredshed for Administrationerne, dog det sidste halve Aar har disse ved deres Fremgangsmaade, omend maaske ufrivilligt, bidraget hvad de kunde til at aabne Øjnene paa en Række af Lovgiverne for de løsslupne Tendenser, som et tilfældigt Regeringskifte kan føre med sig i Administrationerne og som har i Følge Urimeligheder og Vilkaarligheder, som man i Fremtiden skal vide at beskytte sig overfor.

JERNBANEORGANISATIONERNES FÆLLESUDVALG

Som det er Medlemmerne bekendt, har der siden den Situation, der opstod ved at Jernbaneforeningens Formand, Assistent L. Chr. Larsen, bag Ryggen af den langt overvejende Del af andre Tjenestemandorganisationer sluttede Forlig med Regeringen om Lønningernes Nedsækering, bestaaet en vis Spænding vedrørende Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Som bekendt er Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg sammensat af Repræsentanter fra Dansk Jernbaneforbund, Jernbaneforeningen, Værkstedsorganisationerne og Dansk Lokomotivmands Forening. Dette Fællesudvalg har som Sekretær Jernbaneforeningens Formand, der som saadan tillige er Medlem af Fælles-

udvalgets Forretningsudvalg. Det er derfor meget nærliggende og heller ikke mere end ventet, at det om Lønsituationen opstaaede Forhold vil faa Indflydelse paa Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Jernbaneforbundet gav Udtryk for sin Mening og Stilling til Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg ved under 21. Juli at tilsende Fællesudvalget følgende Skrivelse:

Til

Fællesudvalgets Medlemmer.

»Under 20. Juli d. A. har Dansk Jernbaneforbund tilskrevet Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg saaledes:

»Ved nærværende skal vor Organisation anmode det ærede Fællesudvalg om, at der snarest belejligt maa blive afholdt et Møde med Udvalgets Opløsning paa Dagsordenen.

Grunden til, at vi ønsker et saadant Forslag fremsat, er den Stilling den ene af de i Fællesudvalget repræsenterede Organisationer, Jernbaneforeningen, ved sine Repræsentanters Fremgangsmaade ved Afslutningen af »Forliget« i Lønsagen har anvendt en Fremgangsmaade, som efter vor Opfattelse maa betegnes som illoyal. De paagældende Repræsentanters Handlemaade er imidlertid blevet godkendt af et Flertal af Repræsentanter paa Jernbaneforeningens nylig afholdte Delegeretmøde, og Foreningens Hovedbestyrelse har som dens Repræsentanter i Fællesudvalget indvalgt de Repræsentanter, der var Hovedmændene i det med Regeringen, bag vore Organisationers Ryg, afsluttede Forlig i Lønsagen.

Vi mener for vort Vedkommende, at slige Vilkaar for et Samarbejde ikke kan modtages, hvorfor vi anmoder om Fællesudvalgets Sammenkaldelse med det af os stillede Forslag om dets Opløsning paa Dagsordenen.

De Bemærkninger, som foranciterede Skrivelse maatte give de enkelte Foreninger Anledning til at fremsætte, udbedes snarest belejligt og senest den 10. August d. A., idet Sagen agtes behandlet paa et Fællesudvalgs-møde, der paatænkes afholdt i første Halvdel af næste Maaned.

Hvilket herved meddeles ærede Medlemmer til Underretning, idet Opmærksomheden henledes paa, at det paatænkes at afholde Fællesudvalgs-møde imellem den 11. og 16. August d. A., hvorom nærmere Meddelelse skal fremkomme i Begyndelsen af næste Maaned.

Ch. Petersen.

Denne Skrivelse tilsendtes samtlige øvrige i Fællesudvalget tilsluttede Orga-

nisationer, og vi tilskrev under 28. Juli Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg følgende Svar paa den af Jernbaneforbundet fremsendte Skrivelse:

Under 21. ds. har man fra Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg modtaget en Skrivelse Journ. Nr. 126, hvori man meddeler vor Organisation Indholdet af en Skrivelse, som Dansk Jernbaneforbund har tilskrevet Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Saaledes foranlediget skal man herved meddele, at Skrivelsen har været til Genstand for indgaaende Behandling i vor Styrelse, og denne kan være enig med Dansk Jernbaneforbund i mange af de Synspunkter, som gøres gældende for de Vilkaar for fremtidigt Samarbejde Jernbanernes Fællesudvalg vil blive stillet overfor. Hovedbestyrelsen finder Anledning til at udtale sin Beklagelse over, at det i Foraaret mellem Organisationerne passerede nu medfører som Konsekvens, at et for det samlede Statsbanepersonale saa betydningsfuldt Organ for fælles Drøftelse, om fælles Interesser, som Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg igennem Tiderne har vist sig at være, nu trues med Opløsning; dog efter hvad Dansk Jernbaneforbund i sin Skrivelse paapeger, maa Jernbaneforeningen her tage Ansvaret, hvorfor man kan meddele, at vore Repræsentanter i Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg er bemyndiget til at stemme for en Opløsning af Udvalget, for saa vidt der ikke forinden eller under det paatænkte Møde maa foreligge Omstændigheder, som ændrede Forholdet.

P. H. V.

Ærbødigst

Rich. Lillie.

Til Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg.

Imidlertid er store og betydningsfulde Kræfter i Virksomhed indenfor Jernbaneforeningen for at forhindre Bruddet med øvrige Jernbaneorganisationer. Den ældre Del af Jernbaneforeningens Medlemmer, som har oplevet de Tider, hvor Jernbaneorganisationerne stod adskilte i indhyrdes Kiv, havde en fuld og klar Forestaaelse af, at en Opløsning af Fællesudvalget vil føre Organisationerne tilbage til de den Gang beklagelige Tider, og Ubehageligheden kunde blive til stor Skade for Organisationernes Prestige, men og-

saa til Skade for enkelte Kategoriers Interesser. Dette betydelige Antal Medlemmer indenfor Jernbaneforeningen søgte paa alle Maader at faa genindført en Ordning, saaledes at Fællesudvalget kunde opretholdes, nemlig ved at formaa Jernbaneforeningens Formand til under Hensyn til den Mistillid, hans Adfærd havde skabt, at trække sig tilbage til en mere beskeden Stilling indenfor Jernbaneforeningens Styrelse, saaledes at Fællesudvalgets Sammensætning ved Jernbaneforeningens Valg af sine Repræsentanter ikke skulde give Anledning til, at den gensidige Tillid skulde blive svækket. Jernbaneforeningen har i de senere Maaneder gennemlevet en meget urolig Periode, som vor Organisation for sit Vedkommende ikke har beskæftiget sig med, idet vi maatte gaa ud fra, dels at det var et internt Anliggende, dels at Forholdets hele Karakter efterhaanden maatte gaa op for Jernbaneforeningens Medlemmer, saa de kunde forstaa, at deres Formand paa et givet Tidspunkt havde været en illoyal Mand overfor sine øvrige Medarbejdere bl. a. i Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg. Et ekstraordinært Delegetmøde i Jernbaneforeningen har imidlertid ikke ændret Forholdet, og et Flertal af Jernbaneforeningens Medlemmer har for saa vidt godkendt den af sin Formand begaaede illoyale Handling, har saaledes ikke forstaaet, at deres Formand ikke har været den Gentleman, man kunde vente en Repræsentant for Jernbaneforeningen vel nok skulde betragtes som, naar han i et Fællesudvalg med andre Organisationers Repræsentanter arbejder paa Spørgsmaal og Sager, som har fælles Interesse.

Naar Jernbaneforbundet derfor har stillet Forslag om at opløse Fællesudvalget, kan vi for vort Vedkommende — hvad vi ogsaa i Skrivelsen giver Udtryk for — godkende Forslaget, ihvorvel vi til det sidste havde haabet paa, at det kunde være undgaaet. En sund Omtanke, en forstandig ligevægtig Bedømmelse af Forholdet, Jernbaneorganisationerne imellem, vilde

man fra Jernbaneforeningens Side ikke, og derfor vil man kunne vente at Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg snarest vil blive indkaldt til Møde med Forslag om Opløsning paa Dagsordenen, vi tvivler ikke paa, at Forslaget vil blive vedtaget, og at Fællesudvalget mellem Jernbaneorganisationerne saaledes ophører med at eksistere. Ansvarer herfor er Jernbaneforeningens, og Konsekvenserne for det skete maa Jernbaneforeningen ogsaa tage Ansvarer for.

FINANSLOVFORSLAGET

Onsdag den 5. Oktober forelagde Finansminister Neergaard i Folketinget Forslag til Finanslov for det kommende Finansaar, altsaa Finansaaret fra 1. April 1928—31. Marts 1929.

For Statsbanernes Vedkommende viser det sig, at man anslaaer et Statstilskud til Driften paa ca. 20,5 Mill. Kr., dette Beløb er altsaa under Forudsætning af, at Budgettet holder, men der er jo ikke mange Tegn i Sol og Maane paa, at vi staar overfor nogen særlig stærk Fremgang i Trafikken, og under saadanne Omstændigheder kan de 20 Mill. Kr. meget let blive forøget med nogle Mill. mere.

Det er Resultatet af det af Minister Friis-Skotte gennemførte Forslag til Regnskabs Opstilling for Statsbanerne, der bevirker, at dette Forhold er opstaaet, hvorved alle ikke kyndige Borgere i Landet maa tro, at Statsbanerne er paa Fallittens Rand, at den strenge regnskabsmæssige Opstilling vedblivende kan holde, siger sig selv er utænkelig, den virker deprimerende baade paa Administrationen og paa Personalet, al Arbejdsglæde er bortelemineret, men forhaabentlig vil en modig Mand — maaske Herr Stensballe, som jo paa mange andre Omraader ikke savner Mod — vide at stille Ændringsforslag til Rigsdagen, saaledes at Statsbanernes Regnskab faar en mere forstandig og rimelig regnskabsmæssig Opstilling, end

det nuværende Forslag giver Anvisning paa.

Selve Finansloven indeholder ikke særlig opsigtsvækkende nyt.

Lønudgifterne er anslaaet for 1928—29 til ca. 54 Mill. Kr., den samme Lønudgift udgjorde i 1926—27 58 Mill. Kr., men man hævder i Forslaget, at der er Udsigt til yderligere Nedgang, idet man oplyser om en Del personalebesparende Forandringer, der vil medføre Nedgang i Tjenestemændenes samlede Lønninger, hvorfor man regner med, at de 54 Mill. Kr. til Lønninger vil komme ned paa en lavere Sum. Til forskellige Ydelser til Tjenestemænd, Time- og Dagpenge, Nat- og Kørepenge, anslaaes for kommende Finansaar en ca. 4,6 Mill. Kr., det er godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre, end hvad der medgik i Fiansaaret 1926—27.

For Brændselsudgifternes Vedkommende foreslaas der til Lokomotiver og Motorvogne (det er første Gang Motorvognes Brændselsudgifter er opført paa Finansloven) ialt ca. 7 150 000 Kr., man regner med, at der vil blive kørt ca. 28 000 000 Lokomotivkilometer (herunder Togkørsel, Ranging og Reservehold) og ca. 2 200 000 Motorvognkilometer. Forbruget af Kul pr. Lokomotivkilometer anslaaes til ca. 10,4 kg og Kulprisen anslaaes pr. Ton til ca. 22 Kr. Af Motortogskilometer beregnes ca. 650 000 kørt med Benzinmotorvogne og ca. 1 550 000 kørt med diesel-elektriske Vogne, og Udgiften er skønsmæssig anslaaet til 228 000 Kr. Det tør dog nok bemærkes, at det Beløb sikkert kun maa betragtes som skønsmæssigt anslaaet; naar Aaret er omme, vil dette Tal som saa mange andre Tal bevise, at man har skønnet for lavt.

Til Brændsel til Færger og Skibe anslaaes for kommende Finansaar 1 300 000 Kr., man regner med ca. 760 000 Skibskilometer med Dampfærger og Dampskibe, og anslaaes Forbruget pr. Skibskilometer til 72 kg Kul à 22 Kr. pr. Ton; den nye diesel-elektriske Motorfærge anslaaes til 350 000 Skibskilometer, og man antager der med-

gaar 20 kg Brændselolie pr. Skibskilometer til en Pris af 95 Kr. pr. Ton.

Til Sygekasser anføres et Tilskud paa 584 000 Kr. et noget lignende Beløb som indeværende Finansaar.

Anlægsværdien af Statsbanerne pr. 1. April anslaaes til ca. 444 Mill. Kr., og man tænker sig en Afskrivning paa Finansaaet 1928—29 paa ca. 10,2 Mill. Kr. Af større Arbejder, der tænkes udført, skal nævnes 3.—4. Spor Hellerup—Klampenborg, et andet Spor Daugaard—Hasselager, et andet Spor Lunderskov—Esbjerg. Aarhus Personbanegaard, Udvidelse af Horsens Station, Udvidelse af Padborg Station, Arbejder ved Ringbanen omkring København, Lillebæltsbroen, derimod er Bevillingen til Lokomotivværkstedet i Aarhus ikke opført paa den kommende Finanslov, det er formodentlig Tanken at undersøge, om man kan spare at opføre nævnte Værksted, en Tanke som ikke helt kan afvises som rimelig. Ialt søges der ca. 11 $\frac{1}{2}$ Mill. til forskellige Anlægsplaner; til nyt Driftsmateriale søges 5 Mill. Kr., en betydelig Del af dette Beløb har man tænkt at anvende til Motorvognsmateriale.

Det vil sikkert have Interesse paa Finansloven at kunne se Udgifterne til Reparationer, saa at Folketinget kan faa Overblik over, hvormeget der i Virkeligheden medgaar til Reparationskonti saavel for Damplokomotiver som for Dieselvogne og Benzinvogne; en Sammenligning heraf vilde sikkert med Henblik paa Økonomien være vejledende, før man binder for mange Millioner i Motorvognsmateriel, og for hvilke man endnu ikke har den fulde økonomiske Erfaring.

FOLKETINGSUDVALGENE

Til Folketingets Lønningsudvalg er valgt Folketingsmændene Friis-Skotte, Kammersgaard, N. P. Nielsen, Bjerring, A. C. Mortensen og Einer Jensen (Soc. Dem.), H. Berg, Søgaard, Jensen-Brobj, O. Olsen og H. Jensen (Venstre), Lou,

Parkov og Vesterager (Kons. Folkeparti) samt A. M. Hansen (rad. Venstre).

Parkov er Formand og Hagbarth Berg Sekretær.

AFSENDTE SKRIVELSER

I.

Dansk Lokomotivmands Forening tillader sig herved at henvende sig til Generaldirektoratet med Anmodning om, at dette paa den kommende Normeringslov for Aaret 1928—29 vil søge Lovhjemmel til nye normerede Stillinger indenfor Statsbanerne, nemlig til Førere af Diesellokomotiver, Dieselvogne og Benzinmotorvogne.

Ved den Forhandling, som den 1. Oktober 1925 førtes mellem Generaldirektoratet og vor Organisation, oplyste Generaldirektoratet bl. a., at det, saalænge Motorvognskørselen endnu befandt sig paa Forsøgsstadiet, ikke vilde søge Lovhjemmel til Oprettelse af faste Stillinger til de Tjenestemænd, der skulde føre disse Vogne, hvilket derimod vilde ske, naar Erfaringerne viste, at Motorkørsel vilde blive permanent ved Statsbanerne. Da der nu er bestilt et ikke ringe Antal Motorvogne, tør man formentlig gaa ud fra, at de ved de stedfundne Forsøg indvundne Erfaringer er saadanne, at denne Motorkørsel bliver vedvarende, hvorfor Tidspunktet til en Ordning af Løsspørgsmaalet for Førere af disse Motorkøretøjer maa siges at være naaet.

Ved den førnævnte Forhandling, hvor Spørgsmaalet i væsentlig Grad drejede sig om Benzinmotorvognene, der ventedes leveret kort efter Forhandlingen, oplyste Generaldirektøren, at det var Generaldirektoratets Tanke, at Førere af disse Vogne lønmæssigt skulde placeres i samme Lønklasse som Togførere.

Da Spørgsmaalet — som allerede nævnt — den Gang var særligt aktuelt for Benzinmotorvognene, idet der paa daværende Tidspunkt endnu ikke var bestilt nogle Diesellokomotiver eller Vogne, kan Foreningen godkende og tiltræde Generaldirektoratets Tanke, at Førere af Benzinmotorvogne anbringes i 12. Lønningsklasse c.

For saa vidt angaar den lønmæssige Placering af Førere af Diesellokomotiver og Dieselvogne vil Foreningen bl. a. ogsaa under Hensyn til, at Generaldirektoratet ved oftnævnte Forhandling var indforstaaet med, at der til Førelse og Betjening af disse Køretøjer stilledes noget større Krav end til Betjening af Benzinmotorvogne, anse det for rimeligt, at denne bliver lidt højere end førnævnte, hvor-

for man tillader sig at foreslaa, at Førere af Dieselmotorlokomotiver og Dieselvogne anbringes i 12. Lønningsklasse b.

I Henhold til det anførte tillader Foreningen sig at forvente, at Generaldirektoratet vil søge at skaffe den ansøgte Lovhjemmel angaaende de i nærværende Skrivelse omtalte Stillinger.

Skulde Generaldirektoratet mulig overveje en anden Placering i Lønklasserne end den her foreslaaede, anmoder Foreningen om Lejlighed til ved en mundtlig Forhandling at drøfte Spørgsmaalet herom samt om Stillingsbetegnelsen med Generaldirektoratet.

Ærbødigt

P. F. V.

Rich. Lillie.

Herpaa er ikke modtaget Svar.

II.

I Henhold til de Bemærkninger, som ledsgede det i Rigsdagen forelagte Forslag til Normeringslov for Finansaaet 1927—28 ved Lovforslagets 2. Behandling i Folketinget, er Statsbanernes Administration indgaaet paa, at samtlige Rangerlokomotiver fra og med nævnte Normeringslovs Vedtagelse skal bemandes med Lokomotivførere, idet der ved denne Lov skabtes Hjemmel for Udnævnelse af det Antal Lokomotivførere, som efter Statsbanernes Beregning var nødvendigt i omtalte Anledning. Imidlertid forefindes der endnu ikke det hertil nødvendige Antal Lokomotivførere, hvorfor en Del Lokomotivfyrbødere, indtil Lokomotivførernes Antal ved den kommende Normeringslov er blevet forøget som paakrævet, maa forrette Lokomotivførertjeneste paa Rangerlokomotiver og derfor har Krav paa Udbetaling af Funktionsvederlag. I den Anledning har 2. Distrikt nu udsendt Meddelelse om, at de paagældende Lokomotivfyrbødere kan beregne sig Funktionsvederlag fra 1. Juli d. A., men da Normeringsloven blev stadfastet den 11. April d. A., maa dens Retsvirkninger ogsaa begynde samme Dag, hvorfor Foreningen maa hævde, at ommeldte Funktionsgodtgørelse skal udbetales fra 11. April d. A.

Herom tillader man sig høfligst at udbede sig Generaldirektoratets Udtalelser snarest, idet dog tilføjes, at man, dersom Generaldirektoratet skulde have en fra Foreningens Opfattelse afvigende Mening, udbeder sig mundtlig Forhandling om Sagen.

Ærbødigt

P. F. V.

Rich. Lillie.

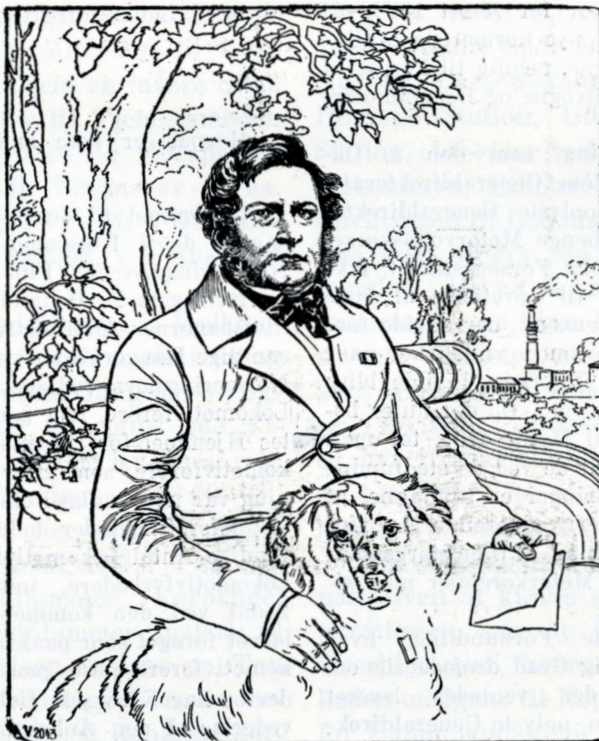
Herpaa er endnu ikke modtaget Svar.

BORSIG-VÆRKERNES
90 AARS JUBILÆUM

»A. Borsig, Berlin«! Hvæd der dermed skal forstaas, ved enhver dansk Lokomotivmand. Vi kender denne Inskription paa mange af vore Lokomotiver; Lokomotivførerens søgende Øje, som fæstner sig paa de enkelte Lokomotivdele, gør ogsaa holdt ved Fabrikationsmærket paa Glider-

efter sin Afgang søgte og fik Ansættelse i de Egellske Maskinfabrikker, hvor han ved Flid og Dygtighed i kort Tid avancerede til at blive Fabrikernes tekniske Direktør.

Efter 12 Aars Virksomhed (inkl. 1½ Aars Læretid) nedsatte Borsig sig som Maskinfabrikant med en Egenkapital paa 10 000 Taler og et Laan paa 40 000 Taler. I det saakaldte Maskinfabrikvarter af det

August Borsig, Borsig-Værkernes Grundlægger, død 1854.

kassen og konstaterer ofte ovennævnte — et Navn, der iblandt os har en god Klang.

I Aar for 90 Aar siden nedlagdes Spiren til de verdenskendte og for Lokomotivbygningen grundlæggende Værker: Borsig-Værkerne. Grundlæggeren var *August Borsig*. Egentlig bestemt for Tømrerfaget i den Hensigt at efterfølge sin Fader i samme Fag, fik han af sin Fader Midler til at uddannes paa det af Beuth stiftede kongelige Haandværks- og Industriinstitut, men det viste dér, at Tekniken tog ham fangen i den Grad, at han

daværende Berlin erhvervede han et Grundstykke, der lige slugte hans Egenkapital. Utaalmodig over at vente paa Opførelsen af sin egen Fabrik begyndte han i 1837 i nogle Bræddeskure at bygge Maskiner og lagde for med hele Kraftanlægget til sin egen Virksomhed. Bestillinger paa Dampmaskiner og -kedler, Pumper, Maskiner til Sukkerfabrikker, Jerngoods af enhver Art fulgte hurtigt; til Berlin-Potsdambanen fremstilledes Jernsveller for at beskæftige Arbejderne i mindre travle Perioder. I 1841 byggede Bor-

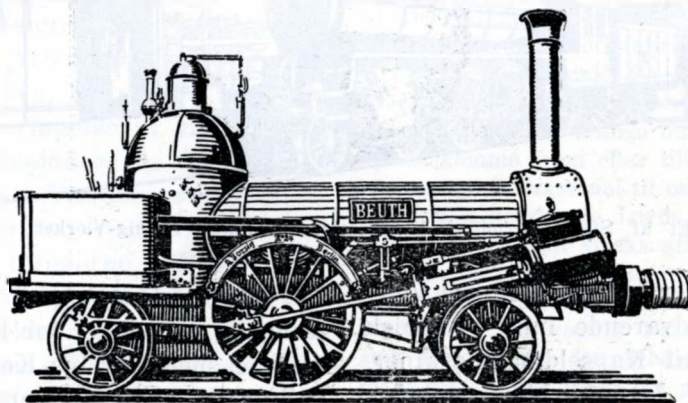
sig sit første Lokomotiv færdig, og derefter blev Lokomotivbygningen Firmaets specielle Omraade.

Faa Aar efter havde Borsig fortrængt den engelske Konkurrence i Indlandet og konkurrerede paa Verdensmarkedet med belgiske, franske og engelske Lokomotivfabrikker. Borsig udviklede Maskinfabrikkerne i Moabit, købte Søhandlens Maskinfabrikker og havde just sluttet Kontrakt om Anlæggelse af Grube- og Højovnsanlæg i Øvreschlesien, da hans pludselige Død indtraf i hans halvtredsindstyvende Aar. Paa det Tidspunkt, det var i 1854, var Antallet paa Arbejdere og Funktionærer hos Borsig over 1850, et Antal, der

Søn Ledelsen og lod straks foretage en gennemgaaende teknisk Modernisering af Værket i Øvreschlesien og trak samtidig Fabrikkerne i Berlin sammen i en nybygget Fabrik ved Tegeler Søen ved Berlin.

Paa det 62 ha store Areal, hvoraf 18 ha er bebygget, staar nu en moderne Maskinfabrik med eget Staal- og Valseværk og Kajanlæg ved Tegeler Sø til Udnyttelse af Vandvejen. Fra Borsigværket i Øvreschlesien faas de nødvendige Kul og halvforarbejdede Raastoffer. Antallet paa Funktionærer og Arbejdere paa begge Værfter beløber sig til 15 000.

Borsigs Fabrikker var indtil Krigen stærkt beskæftiget med Lokomotivbygning

Fabrikationsnummer 24, afleveret til Berlin—Anhalterbanen 1844.

med paarørende udgjorde ca. 3 pCt. af det daværende Berlins Indbyggere. »Fader« Borsig var en af de mest kendte Personligheder i den preussiske Hovedstad; hans Fabrik ved Oranienburger Thor, hans Villa med den berømte Park i Moabit, hørte til Seværdighederne.

Borsigs eneste Søn *Albert* gik straks i Gang med at føre sin Faders Planer videre. I Borsigværk, Øvreschlesien, oparbejdede han et Grube- og Jernværk, der i enhver Henseende stod paa Højde med Tiden, og skabte sig ved Hjælp af Kvalitetsarbejdere fra Berlin et velfortjent Ry for sine Frembringelser. Ogsaa *Albert* Borsig døde tidlig og efterlod sig kun mindreaarige Børn.

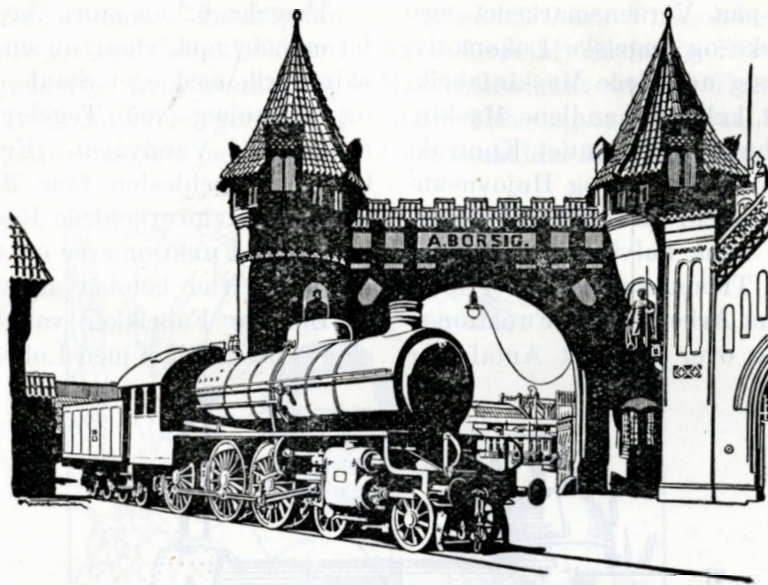
Efter at Værket i 14 Aar var drevet af et Formynderskab overtog hans eneste

til Ind- og Udland. Til danske Stats- og Privatbaner har Borsig gennem sin herværende mangeaarige Repræsentant, Firmact Carl Bayer, Vesterbrogade 5, leveret Lokomotiver, for Statsbanernes Vedkommende Litra H, O, R og S. I de senere Aar, efter at de tyske Jernbaner er samlet til eet Selskab, har Lokomotivbygningen i langt overvejende Grad været baseret paa Udlandet. Til de største Aftagere hører Rusland og Sydamerika.

Ved Siden af Borsigs fortræffelige Lokomotivbyggeri er andre Grene af det store Fabrikationsomraade nu rykket i Forgrunden. Bygningen af Kraftdampanlæg omfatter Dampkedler, Dampmaskiner og -turbiner; almindelig bekendt som det største Aggregat i sin Art er 60 at Højtryksanlægget i Værkets egen Central.

Blandt de store Bestillinger, som i de senere Aar er udført, skal foruden Levering af Højtrykskedler til Italien nævnes store Kedelanlæg til Kraftværker t. Eks. »Klingenberg«. Fabrikationen af Dampmaski-

Fabrikationsgren saavel som i Byggeriet af Kølemaskiner hører Storbyers Magistrater til de stadige Aftagere; Kølemaskiner til Slagtehus, Markedshaller og Hospitaler foruden Hoteller m. fl. Slagtehus-

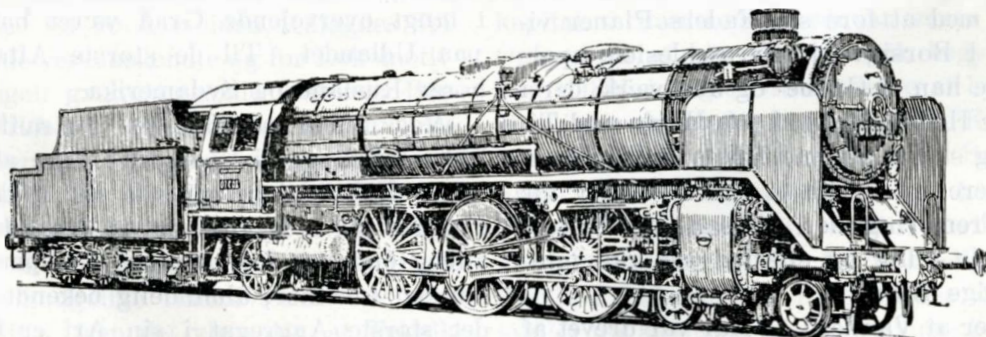
Et af Statsbanernes R-Lokomotiver forlader Borsig-Værket.

ner, der som sagt er saa gammel som Værket selv, har vedvarende haft oversøisk Eksport, særlig af Kapseldampmaskiner. Fabrikationen af Dampmaskiner optages ud fra det Ønske at beherske hele Omraadet for Dampkraft; man adopterede og byggede Turbiner af *Brünners System*, som udviste fremragende konstruktive Resultater, udviklede disse Turbiner videre og opnaaede baade tekniske og driftsøkonomiske Fremskridt.

I Pumpefabrikationen er hovedsageligt Bygning af Vandværks- og Kanalisationspumper et af Borsigs Domæner. I denne

ne i Rom og Haag og et stort Antal Bryggerier og Fabrikker for Levnedsmidler er udrustet med Borsigs Køleanlæg.

For Maskiner og Apparater til den kemiske Industri har Borsig en Afdeling, som bl. a. har udrustet flere store Kvælstofværker; endvidere er Anlæg til Udvinning af Spisefedt, Træimprægnering og Forarbejdning af Mineralolie leveret til alle Verdensdele. Af disse maa særlig nævnes de til Amerika leverede Anlæg til Fremstilling af Svovlsyre og Anlægene til Petroleumraffination i Hollandsk-Indien.

Fabrikationsnummer 12000 afleveret til de tyske Rigsbaner 1925.

Selvfølgelig kan man ikke indenfor korte Rids give en blot tilnærmelsesvis Oversigt over Borsigs Fabrikater. Dog maa endnu nævnes Borsigs Damppløve og andre Landbrugsmaskiner, som af det tyske Landbrugs-Selskab har faaet højeste Udmærkelse og ved sin stigende Popularitet vinder mere og mere Udbredelse, bl. a. i Italien, Portugisisk Afrika, Sydamerika og Kina.

Typisk for Borsig-Værket og dets Indehavere er Velfærdsforanstaltningerne, der omfatter alt, hvad der i hygiejnisk og social Henseende er prøvet, og er i mange Tilfælde gaaet forud for kommunale og statslige Foranstaltninger, f. Eks. Arbejderraad, som eksisterede hos Borsig længe før Krigen. Arbejderbeskyttelse mod Ulykker, Badeanlæg, Sygekasse med Familieforsorg, Anbringelse af Børn i Feriekolonier, Sportspladser og Gymnastiksale for Eleverne i Værkernes Læringskoler kendetegner den hygiejniske Del af Velfærdsforanstaltningerne. Børnehjemmene i Tegel og i Borsigskoven, særlige Værksteder for ældre Arbejdere, Legater af forskellige Fond, Pensionskasse, Sparerkasse med en Garantikapital paa 100 pCt., Brugsforening og Kasino er de Midler, som anvendes i Bestræbelserne for at hæve Funktionærernes og Arbejdernes økonomiske og sociale Niveau, og samtidig et Udtryk for en Forsorg, der hviler paa gammel Familieoverlevering.

I Kampen for at genvinde, hvad der er tabt af udenlandske Af sætningsmarkeder, har Borsig Repræsentation gennem kendte og ansete Firmaer; i København er det, som allerede sagt, Firmaet Carl Bayer, der gennem mange Aar har repræsenteret Borsig-Værkerne. Ved Studierejser har Værkernes ledende Ingeniører i Amerika og andre Lande indhentet Erfaringer; en hel Række Laboratorier er til Stadighed beskæftiget med at prøve nye Metoder til at sikre og forbedre Raastoffernes Kvalitet og samtidig opnaa de størst mulige Besparelser. Saaledes udrustet med en Stab af udmærkede Kvalitetsarbejdere, moder-

ne Indretninger og en bredt anlagt Basis for Raastof- og Halvfabrikata gaar Firmaet Borsig frem mod den hundredeaarige Stiftelsesdag i det Haab at komme paa den fulde Højde med sin tidligere Verdensbetjning.

FRA EN REJSE I RUSLAND

Fortsat).

Fra Karhof fortsattes Rejsen til Poltava, hvor den svenske Del af Delegationen tog ud for at se det Mindesmærke, Russerne har rejst paa Slagmarken, hvor Karl den XII's og Czar Peter den I's Hære stredes Aar 1709, og som endte med Nederlag for Svenskerne. Den anden Del af Delegationen besøgte i dette Tidsrum den derværende Lokomotivfabrik, som før i denne Artikelserie er omtalt. Da Arbejderne blev klar over, at der i Delegationen var Lokomotivfolk, stormede der saa mange om os, at vi hverken kunde komme frem eller tilbage, og de stillede saa mange Spørgsmaal til os, som det var umuligt i den herskende Larm at besvare. Resultatet blev, at man straks afbrød Arbejdet i ca. 2 Timer og bad os mødes med dem i Fabrikens store Spisesal. Her havde vi da et bevæget Møde med en vældig Forsamling, der kom, som de stod, lige fra Arbejdet. Mange Spørgsmaal blev stillet os, haade politiske, faglige og almene. Her og alle Steder, hvor Delegationen mødtes med Arbejderforsamlinger, gik der gennem mange af Spørgsmaalene en Understrøm af Frygt for at blive Genstand for Angreb fra de imperialistiske Stater, og da særlig fra England.

Alle Steder, ogsaa her blev der rettet en hjertelig Tak til os, fordi vi netop paa denne Tid og under den foreliggende Situation (Brudet med England) ikke havde ladet os afskrække fra at modtage og efterkomme Indbydelsen til dette Besøg, hvilket de tog som et Bevis for, at der dog i andre Lande herskede nogen Forstaaelse af og Sympati med deres Kamp mod gammel Uret og deres Arbejde for at hæve den undertrykte Befolkningsklasse op til ligeberettigede Levevilkkaar.

Under Mødet indløb Meddelelsen om Mordet paa den russiske Minister i Polen, hvilket gjorde et stærkt Indtryk paa Forsamlingen, og da Delegationen, som naturligt var, udtrykte sin Afsky for Mordet og Medfølelse i Tabet af en af deres betroede Mænd, blev vi Genstand for store Ovationer fra Forsamlingens Side.

Fra Poltava gik Rejsen til Donbækkenet, som ligger i det sydlige Ukraine og er et af

Ruslands rigeste Minefelter. Da vi den 9. Juni ankom til Stationen Jasinovataja, hvor Toget havde et lille Ophold, var der fremmødt en stor Forsamling af Jernbanefolk med deres Familier og med Hornorkester. Der udveksledes Taler og overræktes Delegationens Medlemmer smukke Blomsterbuketter. Ved Ankomsten til Byen Stalino modtoges vi ogsaa her af en meget stor Menneskemængde med Musik og Velkomsttaler.

Stationen ligger lidt udenfor Stalino, som vi kørte til i Omnibusser. Denne By, der danner Midtpunktet i et stort Industri- og Minefelt har dog kun godt 100 000 Indbyggere, men i hele Omraadet ligger der megen spredt Bebyggelse. Vort Besøg i Donbækkenet koncentrerede sig særligt om et stort Jernværk »Sydstaaltrusten«, der ejes af Staten i Forbindelse med Jern- og Kulgruber og beskæftiger ca. 35 000 Mennesker. Det vil føre for vidt at komme ind paa en detailleret Beskrivelse af dette mægtige Foretagende, der dog udgør kun en ringe Del af Donbækkenets Virksomhed. Først førtes Delegationen ind i Kontorbygningen til et Møde med Jernværkets Fabriksskomité, der bestaar af 32 Medlemmer ligemange Ledere og Arbejdere og modtog her en detailleret Redegørelse over Virksomheden, hvoraf her kun skal anføres, at Produktionen af Støbejern er steget, sammenlignet med Førkrigsproduktionen, med 12 pCt. Staalproduktionen med 13 pCt. Hvorimod Smedejernsproduktionen er sunket med nogle faa pCt. Arbejdsskiftet er nu 3 med 8 Timers Arbejde, men har før været Toskifte med 12 Timer. Med Hensyn til eventuelle Løn- eller Arbejdskonflikter, da indkalkes disse for et Konflikts- og Vurderingsnavn; kan der ikke derigennem opnaas Overenskomst, henvises Sagen til Metalarbejdernes Rayonkomité. Kan der heller ikke her naas til Enighed, gaar det til en Institution, der paa dansk nærmest kan kaldes en »Retfærdsdomstol«, for hvis Afgørelse Parterne efter Loven skal høre sig. Ledelsen for Værket kan ikke afskedige Folk uden Fabriksskomitéens Samtykke. Denne her løst skitserede Ordning angaaende Ledelsen, Arbejde og Konflikt gælder ogsaa privat drevne Virksomheder. I de fra Fabriksskomitéen modtagne Oplysninger svirrede det med Talangivelser, hvoraf her kun skal anføres nogle faa, som dog ikke direkte og alene gælder det her omtalte Jernværk. I Stalinoomraadet arbejder der 75 000 Mand i Kulgruberne; 30 000 i Jerngruberne; 1 500 i kemisk-tekniske til Virksomhederne knyttede Anlæg; 25 000 Mand er beskæftiget med Bygningsarbejde, herunder baade Nybygning og Reparation. Hertil kommer saa, at Omraadets Jernbaner beskæftiger 15 000 Mand.

Besøget paa selve Jernværket var noget af en Oplevelse, idet vi førtes gennem alle Afdelinger i Anlægget, hvor vi først besøgte Højovnene og Produktionen af Støbejern (Raajern), hvoraf en stor Del eksporteres; fulgte Støbejernets Omdannelse til Staal og Smedejern; Staalets og Smedejernets videre Forarbejdning dels til Helfabrikata, men ogsaa til Halvfabrikata til Eksport og Videreforarbejdning i egne og Udlandets Virksomheder. Af Helfabrikata fremstiller Værket alle mulige Dimensioner af Stang- og Profitjern fra de allersværeste Brohjelker til det tyndeste Rundjern. Særlig interessant var Fremstillingen af Jernbaneskiner, der som alt Profiljern sker ved Valsning fra hvidglødende Tilstand. Blok efter Blok tages mekanisk ud af Glødevovnene, førtes paa Ruller i en mægtig Hal hen til Valserne, paa hvilke der til Afkøling stadigt løber en Strøm af koldt Vand, gaar nogle Gange frem og tilbage mellem de forskellige Valser og er for hver Gang strakt til ca. sin dobbelte Længde for saa til sidst at gaa ind i den Valse, som giver den Skinneprofil; glider som en lang endnu rødglødende Slange hen forbi en stor Rundsav, der afskærer Skinnelængden paa 12,5 Meter, og disse har en Vægt af 29 russiske »Pund« pr. Meter. De afskaarne Skinner glider stadig paa Ruller (hele Hallens Gulv er Ruller) videre ned i en anden meget lang Bygning, der ligger vinkelret paa Valsehallen, her trykkes hver Skinne mekanisk op mod en Staalbarriere for at udjævne eventuelle Bøjninger, hvorefter den igen paa Transportbaand vandrer videre ned i den lange Hal, hvor alle Skinnerne placerer sig Side om Side til Afkøling. Paa samme Maade med nogle Variationer foregaar al Fremstilling af Profil- og Stangjern.

Fortsættes.

LOKOMOTIVFYRBØDERKREDSENS MEDLEMMER

Idet jeg henleder Opmærksomheden paa, at Kredsen den 2. November d. A. afholder ekstraordinær Kredsgeneralforsamling i Fredericia, henstilles det til samtlige Medlemmer, at de gør sig bekendt med den udsendte Dagsorden samt de dertil knyttede Bemærkninger.

P. K. V.
Joh. Børgesen.

25 AARS JUBILÆUM

J. F. Madsen.

Den 1. November kan Lokomotivfører J. F. Madsen, »Lunden«, Korsør, fejre sit 25 Aars Jubilæum som Lokomotivmand.

Madsen blev ved sin Forfremmelse til Lokofyrh. stationeret i Thisted, hvorfra han forflyttedes efter 4 Mdrs. Forløb. Madsen gjorde derefter Tjeneste 6 Aar i Kalundborg og 7 Aar i Roskilde og fik ved sin Udnævnelse til Fører Station i Korsør, hvor han siden har været.

Jubilaren, som hører til de stille, har ved sin bramfri og noble Færd altid forstaaet at vinde sig Venner, ja man tør paastaa, at Jubilaren kun har Venner. Ligeledes har Jubilaren altid været et godt og trofast Medlem af Organisationen, altid rede, naar der blev kaldt.

Afdelingerne i Korsør bringer herved Jubilaren vor Hilsen og Tak for de svundne Aar med Ønsket om Held og Lykke i Fremtiden.

J.

URAFSTEMNINGEN

Resultatet af den i September Maaned foretagne Urafstemning angaaende Anvendelsen af en Del af Kampfondens og N. L. F.s Reservefonds Midler bringer vi nedenstaaende:

Afd.	Ja	Nej	blank
1 København Gb.	123	6	
+ 2 ugyldige.			
5 København Ø.	20	2	
7 Helsingør	14		
» Hillerød			
9 Roskilde	21		1
» Køge	2		
» Ringsted	1		
At overføre.....	181	8	1

Afd.	Overført.....	Ja	Nej	blank
		181	8	1
11 Gedser	14		2	
» Nykøbing F.	5			
» Orehoved	4			
13 Kalundborg	14			
» Holbæk	3			
15 Slagelse	14			
» Næstved	7			
» Sorø		2		
17 Korsør	28			2
19 Nyborg	46			
» Odense	7			
» Assens	6			
21 Fredericia	50			
» Kolding	5			
23 Eshjerg	25			
» Skjern	5			
» Bramminge	1			
» Varde	1			
25 Thisted	10			
27 Struer	34	1		2
» Glyngøre	5			
» Holstebro	2	1		
» Nykøbing M.	2			
» Skive	1			
» Oddesund N.		1		
» Ringkøbing	1			
29 Viborg	17			
» Aalestrup	2			
31 Frederikshavn	7	1		
» Hjørring	2			
33 Aalborg	33	1		
35 Randers	12			1
» Hobro	2			
» Ryomgaard	1			
37 Aarhus	73	2		
» Vejle	5	1		
» Horsens	2			
39 Skanderborg	17			
» Silkeborg	1			
41 Vamdrup	14			
» Aabenraa	3			
» Lunderskov	4	1		
» Vojens	1			
» Haderslev	3			
43 Brande	18			
» Herning	6			
45 Langaa	11			
47 Vordingborg (Masnedsund)	11			
1 ugyldig.				
49 Sønderborg	12			
» Skelde	2			
51 Tønder	16	1		
» Løgunkloster	2			
» Tinglev	5			
Ialt	755	20	6	
		+ 3	ugyldige.	

Afd.	Ja	Nej	blank
2 København G	141	2	1
6 København Ø	17	1	
8 Helsingør	15	2	
10 Roskilde	19	1	
» Ringsted	2		
12 Gedser	16		
14 Kalundborg	11	1	1
16 Slagelse	19	1	
» Næstved	5		
» Sorø	2		
» Skelskør	3		
18 Korsør	37		
20 Nyborg	46		
» Odense	3		
» Assens	7		
22 Fredericia	53	1	
» Kolding			
24 Esbjerg	34		
» Skjern	7		
» Bramminge	1		
» Varde	1		
26 Thisted	15		
28 Struer	40		1
» Glyngøre	5		
» Holstebro	5		
» Nykøbing M.			
» Skive	1		
» Oddesund N.			
» Ringkøbing	1		
30 Viborg	21		
» Aalestrup	2		
32 Frederikshavn	14		
» Hjørring			
34 Aalborg	24		
36 Randers	12	1	
38 Aarhus	88		
» Vejle	1		
» Horsens	2		
40 Skanderborg	12		
» Silkeborg	1		
42 Vamdrup	15		
» Aabenraa			
» Lunderskov	8		
» Vojens	1		
» Haderslev	6		
44 Brande	17		
» Herning	8		
46 Langaa	13		
48 Masnedsund	8		
50 Sønderborg	12		
» Skelde	3		
52 Tønder	22	1	1
» Løgumkloster	3		
» Tinglev	4		
Ialt	803	11	5

ANDESPIL

Lokomotivfyrbødernes selskabelige Forening
Lanternen afhoder sit aarlige Andespil med
efterfølgende Pakkefest og Bal Fredag den 4.
November Kl. 19 pr. Festen afholdes i Sel-
skabslokalerne, Haveselskabets Vej 3. Der hort-
spilles 10 fede Ænder og 2 store Gæs, som kan
vindes paa en Spilleplade à 15 Øre pr. Stk.
Efter Andespillet stor Pakkefest med mange
værdifulde Gaver. Adgangskort à 25 Øre, som
giver Ret til en Spilleplade, faas hos Kasserer
Th. Olsen, Ægirs-gade 66² N.

Enhver Lokomotivmand med Bekendte ind-
bydes, der garanteres en virkelig morsom Aften.

Festudvalget.

Hr. Redaktør.

Maa det med disse Linier være mig tilladt at
henlede Opmærksomheden paa Behandlingen af de
Vandkraner, der er forsynet med Udtræksrør med
Rullering. Da det viser sig, at der iblandt Per-
sonalet er enkelte som mener, at Udtræksrøret maa
smøres, naar det er vanskeligt at bevæge, men
dette medfører:

1) at Rulleringen tager Skade, naar den kom-
mer i Berøring med Olien, hvilket foranlediger at
Gummi og Olie klæber sammen, saa Røret ikke kan
bevæges, og at Ringen bliver utæt, til Gene bl. a.
for Portøren, som betjener Kranen.

2) at Røret, naar det er indsmurt i Olie, og ikke
efter endt Brug skubbes tilbage, i Blæsevejrl bli-
ver belagt med Grus og Smaasten, der sætter sig
fast i Olien paa Røret og over en skadelig Ind-
virkning paa Rulleringen, naar Røret bevæges.

Naar jeg fremsætter disse Bemærkninger, skyl-
des det, at det viser sig, at hver Gang, der er paa-
ført Rapporten Indberetning angaaende en saadan
Vandkrans Udtræksrør, viser det sig, at Grunden
er den forannævnte, og at Røret arbejder godt,
naar Vognopsynet har skrabet Olien og vasket Rø-
ret med Petroleum.

Vi vilde undgaa disse Ulemper, hvis Personalet
undlod at smøre Røret, og særlig slemt er det i
Frostperioden. Da det ikke altid passer, at Toget
bringes til Standsning lige udfor Kranen, er det
uheldigt, hvis Røret ikke kan bevæges.

C. J. Klem.

Vi er ganske enig med Lokf. C. J. Klem i hans
Betragtninger over Vandkranerne med bevægelige
Rør, og det vil sikkert være til Lokomotivpersonalets
egen Tilfredsstillelse, hvis Udtræksrørene altid var
bevægelige, og for saa vidt det af Klem anførte

kan bringe bedre Forhold, hvad vi er tilbøjelige til at tro, er der al mulig Grund til at undlade Smøring af Rørene, hvad der haade er Spild af Olie og forårsager, at Vandkraner med Udræksrør ikke svarer til sin Hensigt.

Red.

NOTISER

Lønforhøjelse for Lokomotivmændene

i de forenede Stater. Ved Forhandlinger mellem de forskellige Jernbaneselskaber i Øststaterne og det amerikanske Lokomotivmands Forbund og efter Forligsmandens Indgriben har Lokomotivmændene opnaaet en Lønforhøjelse paa $7\frac{1}{2}$ pCt. fra den 1. August indeværende Aar. Overenskomsten gælder for et Aar.

TAK

Fra Børn og mig bringes en hjertelig Tak til Lokomotivpersonalet i 1. Distrikt for udvist Deltagelse ved vor kære Hustrus og Moders Begravelse.

Vor bedste Tak til Roskilde Afdelinger for den smukke Tanke, at lade Fanen følge.

A. Hansen,

Lokomotivmester, Roskilde.

RETTELSE TIL ADRESSEFORTEGNELSEN

Lokomotivførererkredsen:

Gb. Afd. 1: Formandens Adresse rettes til Vigerslev Allé 122, 2. tv. Tlf. Valby 2064 x.

Lokomotivfyrbøderkredsen:

Frederikshavn: Kassererens Adresse rettes til Hjøringsvej 42.

Afsked.

Lokomotivfører A. O. Christensen, Helsingør, efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension fra 31—12—27 (min. Afsk.).

Navneskifte.

Lokomotivfører C. Nielsen, Københavns Godsbanegaard, hedder fra 21—3—27 Christian Skjoldager-Nielsen.

KØBENHAVNS LIGKISTEFABRIK

TELEFON 69 66

BLEGDAMSVEJ 50

TLF. VESTR. 43 57

GRUNDLAGT 1888

GRUNDLAGT 1888

Kyndig og samvittighedsfuld Vejledning samt Besørgelse af alt vedrørende Begravelse og Ligbrænding.

ALT TIL AUTOGEN SVEJSNING OG SKÆRING

1/2 DANSK ILT & BRINTFABRIK

Havnegade 35 Telf. 5279 København K.

Amk. Gummivare

Industri Vestergade 3 Ikhn. K.
Vedersprøjter, Sanitets- & Sygeplejeartikler
III. Prislister mod 20 Bte i Primk.
DISKRET EKSPEDITION • Telf. Byen 4195
Jernbanemænd 10 pCt. Rabat

Camillus Nyrops Etabl.

Nyrop og Maag A/S.

Købmagergade 43. — København K.
Telefoner: Central 768 og 10028.

Bandager og Sygeplejeartikler i stort Udvalg.

Specialitet:

Bandager til vanskelige Tilfælde.

Engelsk-Dansk Beklædnings-Magasin

Langgade 61. VALBY. Telef. 51.

Største, billigste og bedste
Herre- og Drengeskjortelings-
Forretning og -Skræderi,
Underbeklædning, Hatte og Huer.

STØT VORE ANNONCØRER

Albani Bryggeri

Afdeling:

Slotsbryggeriet - Odense

Maltøl, Maltextraktøl og
Dobbeltøl

Slots-Apollinaris,

Slots Citronvand og Slots A. B. C. Sportsvand

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 20. Oktober.

Redaktion: Vesterbrogade 98 A 2, København V.

Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14,613.

Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspedition

Ny Vestergade 7 2, København K.

Telefon Central 14,613.

Kontortid Kl. 10—4.

Postkonto: 20 541.

Frederiksberg Bogtrykkeri, Falkonerallé 11.

Arbejdernes Kødforsyning

har følgende Udsalgssteder:

Nørrebro Runddel..... Taga 219
Nansensgade 90..... Tlf. 4584
Haderslevsgade 3 (Vesterbro) — 2761
Fører kun 1ste Klasses Varer

A. Larsens Eftfl., Skotøjsmagasin, Istedgade 57.

Prima dansk Fodtøj til smaa Priser.

Reparationer udføres paa eget Værksted. — Telf. Vester 483 y.

Bøger - Papir - Musik - Fotografiske Artikler.

VIGGO NIELSENS BOGHANDEL

Telf. 9327.

Istedgade 64, Istedgaard.

Telf. 9327.

Søg vore Restauranter

„Hallen“
Vesterbrogade 35
Tlf. Vester 8885
„Sønderbro“
Amagerbrogade 7
Telf. Amg. 3678

„Taarnborg“
Allégade 18
Tlf. Vester 1990
„Øbro“
Østerbrogade 39
Telf. Øbro 1039

„Nørrehal“
Nørrebrogade 88
Tlf. Nora 1088
„Mejlhal“
Store Torv 16, Aarhus
Telf. 8840j

1 Middag 1,25 + 10 pCt. Skat. — 10 Billetter 11,50 + 10 pCt. Skat.

God billig Mad . . Pensionærer modtages . . Ingen Drikkepenge

KAR

Kvindernes Alkoholfrie Restauranter

KAR

KØBENHAVNS KOLONIAL FORSYNING

Vesterbrogade 11.

LOTHARDT DAHL.
Telefoner 3067 & 5605.

Helgolandsgade 1.

FILIAL: Vodroffavej 22. Telefon Vester 3992.

Største Kolonial- og Konserver-Import i Danmark. — Direkte fra Producent til Forbruger, derfor altid billigst. — Vore Automobiler kører overalt i Byen og Forstæder, Leverandør til Embeds- og Bestillingsmænd samt Lagers Forbrugsforening.

Da Værksted- og Remisearbejdernes Fællesorganisation i Forbindelse med Dansk Lokomotivsmænds Forening har overtaget Driften af Marketenderiet i Centralværkstederne og Godsbanens Remise, anbefaler vi derfor Benyttelsen af dette til ærede Medansatte.

DRIFTSUDVALGET.

D'Hrr. Jernbanemænd.

Jeg giver 10% Rabat til alle Jernbanemænd. Priser paa alle Varer — til behagelig Sammenligning. — **ALT I HERRELINGERI**

Damstoft,

Guldsmedegade 32.

Møbler

Specielt til 2 og 3 Vær. Lejligheder **R. P. PEDERSEN**
Altid ca. 35 kompl. Møbl. paa Lager **Frederiksgade 29**
Afbetal. mod almindelig Bankrente
— Forsendes over hele Landet. — Aarhus. Tlf. 1009

STØT DANSK INDUSTRI

Jensen og Nielsen

Stort Udvalg i
i moderne Gravmonumenter
Kirkegaardsvej 1. Tlf. 1379. Aarhus

Bageri og Conditori

Hjørnet af Vinkelvej og Sonnegade
anbefales Lokomotivpersonalet.
Leverandør til Marketenderiet, Morgenbrød bringes
Telf. 2053. E. Rosholm Olesen.

P. Henriksens Blomsterhandel,
St. Pauls Kirkeplads - Aarhus - Tlf. 1724
Kranse, Palmedekorationer, Potteplanter

PETER POULSENS Skotøjs- & Læderhandel

Tlf. 2141. Jægergaardsg. 15. Aarhus.
Udskaaret Læder i gode Kvaliteter. Skomagerartikler.

Husk Skotøjsforretningen „City“.

Lager i Herre-, Dame- og Børnefodtøj. — — — Bemærk mine Skaftestøvler.
Telefon 451. **Jens Kaiser.** Ryesgade 4 og 6

Søgræsmøbler,

Divaner og Divantæpper
bedst og billigst.
Ratebetaling indrømmes.
Jægergaardsgade 34 Aarhus **Rob. Poulsen**

OTTO QVIST,

**JÆGERGAARDSGADE 63
AARHUS : Telf. 6593**

Alt i Lædervarer, Rejsekufferter, Tasker. Se Vinduet.

Bemærk Priserne. Medlemmer af D. L. F. 10 pCt. Rabat.

„ALLIANCE“

Fr. - Alle 46 Telf. 6767.

Lys - Kraft og Radio Anlæg

Lamper & Lysekroner.

Kunstige Tænder

indsættes. — Hele Tandset 60 Kr.
Omskiftning af ældre Tandetykker samt
Reparationer hurtig og billigst.

W. Knoke, Søndergade 51²